Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1685/2000,

annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista yhteisrahoitettujen toimien tukikelpoisuuden osalta

(EYVL L 193, 29.7.2000, s. 39)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EY) N:o 1145/2003, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2003	L 160	48	28.6.2003
►**M2**	Komission asetus (EY) N:o 448/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004	L 72	66	11.3.2004

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1685/2000,

annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista yhteisrahoitettujen toimien tukikelpoisuuden osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ([1]), ja erityisesti sen 30 artiklan 3 kohdan ja 53 artiklan 2 kohdan,

on kuullut perustamissopimuksen 147 artiklassa tarkoitettua komiteaa, maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen komiteaa ja kalatalous- ja vesiviljelyalan rakentaiden komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ([2]) 1 artiklan 3 kohdassa säädetään, että maaseudun kehittämistoimissa, jotka on yhdennetty kehityksessä jälkeen jääneiden alueiden (tavoite 1) kehittämistä ja rakenteellista sopeutumista edistäviin toimenpiteisiin ja jotka tehostavat rakenteellisissa vaikeuksissa olevien alueiden (tavoite 2) taloudellista ja sosiaalista uudistamista tukevia toimenpiteitä kyseisillä alueilla, on otettava huomioon rakennerahastoista myönnettävälle yhteisön tuelle asetetut erityistavoitteet asetuksessa (EY) N:o 1260/1999 säädettyjen edellytysten mukaisesti. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 2 artiklassa määritellään ne toimet, joita maaseudun kehittämistuki voi koskea.

(2) Euroopan aluekehitysrahastosta 12 päivänä heinäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1783/1999 ([3]) 2 artiklassa määritellään toimet, joiden rahoittamista EAKR voi tukea.

(3) Euroopan sosiaalirahastosta 12 päivänä heinäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/1999 ([4]) 3 artiklassa määritellään toimet, joiden rahoittamista ESR voi tukea.

(4) Kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1263/1999 ([5]) 2 artiklassa määritellään toimet, joiden rahoittamista KOR voi tukea. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2792/1999 ([6]), säädetään kalastusalaa koskevien rakenteellisten tukitoimien perusteita ja edellytyksiä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

(5) Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 30 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tukikelpoisiin menoihin sovelletaan asiaa koskevia kansallisia sääntöjä, paitsi jos komissio pitää tarpeellisena vahvistaa menojen tukikelpoisuutta koskevat säännöt yhteisön tasolla. Komissio katsoo, että tiettyjen toimien osalta on tarpeen vahvistaa yhteiset tukikelpoisuutta koskevat säännöt rakennerahastojen yhdenmukaisen ja taspuolisen toteuttamisen varmistamiseksi yhteisössä. Tiettyä toimea koskevien sääntöjen vahvistaminen ei vaikuta siihen, mitä mainituista rahastoista toimenpidettä voidaan rahoittaa. Sääntöjen vahvistaminen ei estä jäsenvaltioita soveltamasta tiukempia kansallisia säännöksiä

([1]) EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.
([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.
([3]) EYVL L 213, 13.8.1999, s. 1.
([4]) EYVL L 213, 13.8.1999, s. 5.
([5]) EYVL L 161, 26.6.1999, s. 54.
([6]) EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10.

▼B

eräissä tapauksissa, joista on ilmoitettava erikseen. Sääntöjä on sovellettava kaikkiin asetuksen (EY) N:o 1260/1999 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona aiheutuneisiin menoihin.

(6) Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 36 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tavoitteen 2 piiriin kuuluvien alueiden maaseudun kehittämistoimenpiteisiin, jotka rahoitetaan osittain EMOTR:n tukiosastosta, sovelletaan asetusta (EY) N:o 1260/1999 ja sen täytäntöön panemiseksi annettuja säännöksiä, jollei asetuksen (EY) N:o 1257/1999 nojalla muuta säädetä. Sen vuoksi kyseisiin toimenpiteisiin, jotka muodostavat osan tavoitteen 2 piiriin kuuluvien alueiden ohjelmista, sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä, jollei asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 tai sen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1750/1999 ([1]) toisin säädetä.

(7) Perustamissopimuksen 87 ja 88 artikla koskevat hankkeita, joiden yhteisrahoittamiseen rakennerahastot osallistuvat. Komission päätös tukitoimen hyväksymisestä ei vaikuta valtion tukea koskevien sääntöjen soveltamiseen eikä vapauta jäsenvaltioita mainituissa artikloissa määrätyistä velvollisuuksista.

(8) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat alueiden kehittämisen ja uudistamisen komitean lausunnon mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen liitteenä olevia sääntöjä sovelletaan määritettäessä, ovatko asetuksen (EY) N:o 1260/1999 9 artiklan e alakohdassa määriteltyjen tukimuotojen mukaiset menot tukikelpoisia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

([1]) EYVL L 214, 13.8.1999, s. 31.

▼M2

LIITE

TUKIKELPOISUUSSÄÄNNÖT

Sääntö 1: Tosiasiallisesti suoritetut maksut

1. LOPULLISTEN EDUNSAAJIEN MAKSUT

1.1 Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (jäljempänä ’yleisasetus ’) 32 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen lopullisten edunsaajien suorittamien maksujen on oltava rahansiirtoja lukuun ottamatta 1.5 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.

1.2 Perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisten tukijärjestelmien ja jäsenvaltioiden nimeämien elinten myöntämän tuen osalta ’lopullisten edunsaajien suorittamilla maksuilla’ tarkoitetaan tukea, jonka tukea myöntävät yhteisöt ovat maksaneet eri saajille. Lopullisten edunsaajien suorittamien maksujen on oltava perusteltuja tuen ehtojen ja tavoitteiden kannalta.

1.3 Riskipääoma-, laina- ja takuurahastoihin (riskipääomaosakkuusrahastot mukaan luettuina) suoritettuja maksuja käsitellään yleisasetuksen 32 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuina ”tosiasiallisesti suoritettuina maksuina”, jos nämä rahastot täyttävät vastaavasti säännöissä 8 ja 9 vahvistetut vaatimukset.

1.4 Muissa kuin 1.2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ’lopullisten edunsaajien suorittamilla maksuilla’ tarkoitetaan maksuja, joita suorittavat sellaiset yleisasetuksen 18 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti ohjelma-asiakirjan täydennyksessä määritellyt elimet taikka julkiset tai yksityiset yritykset, jotka vastaavat kyseisestä toimesta.

1.5 Poistoja, luontoissuorituksia ja yleiskustannuksia voidaan 1.6, 1.7 ja 1.8 kohdassa vahvistetuin edellytyksin myös pitää 1.1 kohdassa tarkoitettujen maksujen osina. Rakennerahastojen toimea koskeva rahoitusosuus ei saa kuitenkaan toimen päättyessä ylittää tukikelpoista kokonaismäärää, luontoissuoritukset pois luettuina.

1.6 Kiinteistön tai käyttöomaisuuden poistot, jotka liittyvät välittömästi toimen tavoitteisiin, ovat tukikelpoisia menoja, jos

a) kansallisia tai yhteisön tukia ei ole käytetty kyseisen kiinteistön tai käyttöomaisuuden hankkimiseen;

b) poistot on laskettu käypien kirjanpitosääntöjen mukaisesti; ja

c) poistot koskevat ainoastaan ajanjaksoa, jona kyseisen toimen rahoitukseen on osallistuttu.

1.7 Luontoissuoritukset ovat tukikelpoisia menoja, jos

a) ne muodostuvat maan tai kiinteistön, käyttöomaisuuden tai raaka-aineiden hankinnasta, tutkimus- tai ammattitoiminnasta tai palkattomasta vapaaehtoistyöstä;

b) ne eivät liity säännöissä 8, 9 ja 10 tarkoitettuihin uusiin rahoitusjärjestelyihin;

c) niiden arvo voidaan puolueettomasti todeta ja tarkastaa;

d) maan tai kiinteistön arvon määrittelee riippumaton ja pätevä arvioija tai asianmukaisesti valtuutettu viranomainen;

e) palkattoman vapaaehtoistyön arvo määritellään käytetyn ajan ja tehdystä työstä yleisesti maksettavan tunti- tai päiväpalkan mukaan; ja

f) sääntöjä 4, 5 ja 6 noudatetaan tarvittaessa.

1.8 Yleiskustannukset ovat tukikelpoisia menoja, jos ne perustuvat rakennerahastoista rahoitetun toimen tosiasiallisiin kustannuksiin ja ne voidaan kohdentaa toimeen perustellulla ja tasapuolisella tavalla.

1.9 Edellä 1.5—1.8 kohtaa sovelletaan 1.2 kohdassa tarkoitettuihin yksittäisiin saajiin perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisten tukijärjestelmien ja jäsenvaltioiden nimeämien elinten myöntämän tuen osalta.

1.10 Jäsenvaltiot voivat soveltaa tiukempia kansallisia sääntöjä 1.6, 1.7 ja 1.8 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten menojen määrittämiseksi.

2. MENOJEN OSOITTAMINEN

2.1 Välimaksuina ja loppumaksuina ilmoitettavien, lopullisten edunsaajien suorittamien maksujen tueksi on esitettävä pääsääntöisesti maksukuitit.

▼M2

Jos tämä ei ole mahdollista, maksujen tueksi on esitettävä vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat.

2.2 Maaseudun kehittämisen alalla sovelletaan 2.1 kohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 445/2002 vahvistettujen erityissääntöjen soveltamista määritettäessä tiettyjä metsänhoitoinvestointeja koskevia yksikkökustannuksia.

2.3 Lisäksi jos toimet toteutetaan julkisina hankintoina, välimaksuina ja loppumaksuina ilmoitettavien lopullisten edunsaajien suorittamien maksujen tueksi on esitettävä allekirjoitettujen sopimusten määräysten mukaisesti annetut maksukuitit. Kaikissa muissa tapauksissa, julkiset tuet mukaan luettuina, lopullisten edunsaajien on perusteltava suorittamansa maksut, jotka ilmoitetaan välimaksuina ja loppumaksuina, toimen täytäntöönpanoon osallistuneiden elinten taikka julkisten tai yksityisten yritysten tosiasiallisesti suorittamilla maksuilla (1.5 kohdassa tarkoitetut menot mukaan luettuina).

3. ALIHANKINTA

3.1 Seuraavat alihankintasopimuksiin liittyvät menot eivät ole tukikelpoisia rakennerahastoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista:

a) alihankinnat, jotka lisäävät toimen toteuttamiskustannuksia tuomatta sille vastaavaa lisäarvoa;

b) välittäjien tai konsulttien kanssa tehtävät alihankintasopimukset, joissa korvaus määritellään prosenttiosuutena toimen kokonaiskustannuksista, jollei lopullinen edunsaaja pysty perustelemaan maksua suoritetun työn tai palvelun tosiasiallisella arvolla.

3.2 Alihankkijoiden on sitouduttava toimittamaan tilintarkastajille ja tarkastajille kaikki tarvittavat tiedot alihankintatoiminnasta kaikkien alihankintasopimusten osalta.

Sääntö 2: Tulojen käsittely kirjanpidossa

1. Tässä säännössä ’tuloilla’ tarkoitetaan tuloja, jotka on saatu toimen rahoituksen aikana tai jäsenvaltion niin halutessa tuen päättymiseen asti jatkuvan pidemmän ajanjakson aikana myynnistä, vuokraamisesta, palveluista, maksuista tai muista vastaavista tuloista seuraavia lukuun ottamatta:

a) tuloja, jotka on saatu rakennerahastoista rahoitettujen investointien elinkaaren aikana ja joihin sovelletaan yleisasetuksen 29 artiklan 4 kohdan erityissäännöksiä;

b) säännöissä 8, 9 ja 10 tarkoitettuihin uusiin rahoitusjärjestelyihin liittyvistä toimenpiteistä saatuja tuloja;

c) toimiin liittyviä yksityisen sektorin rahoitusosuuksia, jotka näkyvät kyseisen tukitoimen rahoitustaulukoissa julkisen rahoitusosuuden rinnalla.

2. Edellä 1 kohdan mukaiset tulot ovat sellaista tuloa, joka pienentää kyseistä toimea koskevaa rakennerahastojen rahoitusosuutta. Ennen rakennerahastojen osuuden laskemista ja viimeistään tuen päättyessä nämä tulot vähennetään toimen tukikelpoisista menoista kokonaisuudessaan tai kokonaismenoihin suhteutettuina sen mukaan, onko tulot saatu rahoitetusta toimesta kokonaan vai osittain.

Sääntö 3: Rahoituskulut, muut maksut ja oikeudelliset kulut

1. RAHOITUSKULUT

Korkokulut (muut kuin hyväksytyn valtiontukijärjestelyn yhteydessä yrityksille myönnetyt lainojen korkotuet), tilitapahtumiin liittyvät maksut, valuutanvaihtopalkkiot ja kurssitappiot sekä muut puhtaasti rahoitukseen liittyvät kulut eivät ole tukikelpoisia rakennerahastoista. Valtioiden välisiin tilitapahtumiin liittyvät maksut Peace II -ohjelman ja yhteisöaloitteiden (Interreg III, Leader+, Equal ja Urban II) mukaisen tuen yhteydessä ovat kuitenkin tukikelpoisia rakennerahastoista ennakoista saatujen korkojen vähentämisen jälkeen. Lisäksi yleiskattavan tuen osalta nimetyn välittäjän ennen tuen loppumaksua maksamat korkokulut ovat tukikelpoisia ennakoista saatujen korkojen vähentämisen jälkeen.

▼M2

2. PANKKIKULUT

Kun rakennerahastojen rahoitusosuuden myöntäminen edellyttää yhden tai useamman erillisen pankkitilin avaamista, tilin avaamisesta ja hoitamisesta aiheutuvat maksut ovat tukikelpoisia.

3. OIKEUDELLISTEN NEUVONANTAJIEN, NOTAARIEN, TEKNISTEN JA TALOUDELLISTEN ASIANTUNTIJOIDEN, TILINPITÄJIEN JA -TARKASTAJIEN PALKKIOT

Nämä menot ovat tukikelpoisia, jos ne liittyvät suoraan toimeen ja ovat välttämättömiä sen valmistelemiseksi tai toteuttamiseksi. Tilinpitäjien ja -tarkastajien palkkiot ovat tukikelpoisia, jos hallintoviranomainen sitä edellyttää.

4. KULUT PANKIN TAI MUUN RAHOITUSLAITOKSEN ANTAMISTA TAKUISTA

Nämä menot ovat tukikelpoisia siinä määrin kuin kansallinen tai yhteisön lainsäädäntö taikka komission tukipäätös edellyttää takuita.

5. SAKOT, MUUT TALOUDELLISET SEURAAMUKSET JA OIKEUDENKÄYNTIKULUT

Nämä menot eivät ole tukikelpoisia.

Sääntö 4: Käytetyn käyttöomaisuuden hankkiminen

Käytetyn käyttöomaisuuden hankintamenot ovat tukikelpoisia rakennerahastoista seuraavin edellytyksin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista:

a) myyjä todistaa käyttöomaisuuden alkuperän ja vahvistaa, ettei sen hankintaan ole saatu kansallista tai yhteisön tukea missään vaiheessa seitsemän edellisen vuoden aikana;

b) käytetyn käyttöomaisuuden hinta ei ylitä sen markkina-arvoa, ja se on pienempi kuin vastaavan uuden käyttöomaisuuden hinta; ja

c) käyttöomaisuuden tekniset ominaisuudet täyttävät tekniset vaatimukset toimen toteuttamiseksi ja käyttöomaisuus vastaa asianmukaisia normeja ja standardeja.

Sääntö 5: Maanhankinta

1. PÄÄSÄÄNTÖ

1.1 Rakentamattoman maan hankintamenot ovat tukikelpoisia rakennerahastoista seuraavin edellytyksin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista:

a) maanhankinnalla on suora yhteys rahoitetun toimen tavoitteisiin;

b) maan hankintamenojen osuus toimen tukikelpoisista kokonaismenoista ei ylitä 10:tä prosenttia lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettua tapausta, ellei komissio vahvista tuelle suurempaa osuutta;

c) riippumaton pätevä arvioija tai asianmukaisesti valtuutettu viranomainen todistaa, että maan hankintahinta ei ylitä sen markkina-arvoa.

1.2 Perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisen tukijärjestelmän osalta maan hankintamenojen tukikelpoisuus on arvioitava tukijärjestelmän ehtojen mukaisesti.

2. LUONNONSUOJELUTOIMET

Luonnonsuojelutoimien osalta maan hankintamenot ovat tukikelpoisia, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

— hankinnalla on hallintoviranomaisen hyväksyntä,

— maa otetaan suunniteltuun käyttöön päätöksessä vahvistetuksi ajaksi,

— maata ei oteta maatalouskäyttöön, paitsi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jotka hallintoviranomainen on hyväksynyt,

— ostajana on julkisyhteisö tai hankinta on tehty julkisyhteisön puolesta.

▼M2

Sääntö 6: Kiinteistön hankinta

1. PÄÄSÄÄNTÖ

Kiinteistön eli valmiiden rakennusten ja tonttien hankintamenot ovat tukikelpoisia rakennerahastoista, jos hankinnalla on suora yhteys kyseisen toimen tavoitteisiin 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttyessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen noudattamista.

2. TUKIKELPOISUUSEHDOT

2.1 Riippumattoman pätevän arvioijan tai asianmukaisesti valtuutetun viranomaisen on todistettava, että hankintahinta ei ylitä markkina-arvoa. Todistuksessa on joko todettava rakennus kansallisten määräysten mukaiseksi tai yksilöitävä epäkohdat, jotka lopullisen edunsaajan on korjattava toimen aikana.

2.2 Rakennuksen hankintaan ei ole viimeisen kymmenen vuoden aikana saatu kansallista tai yhteisön tukea, joten rakennerahastojen rahoitusosuus hankinnasta ei johda tuen päällekkäisyyteen.

2.3 Kiinteistöä on käytettävä hallintoviranomaisen päättämään tarkoitukseen tietty aika.

2.4 Rakennusta saa käyttää ainoastaan toimen tavoitteiden mukaisiin tarkoituksiin. Sitä saa käyttää julkishallinnon toimitiloina vain, kun tällainen käyttö on rakennerahastojen tukikelpoisuusedellytysten mukaista.

Sääntö 7: Alv ja muut verot ja maksut

1. Alv on tukikelpoinen meno vain, jos lopullinen edunsaaja tai yksittäinen tuen loppukäyttäjä on maksanut sen perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisen tukijärjestelmän tai jäsenvaltion nimeämän elimen myöntämän tuen yhteydessä. Vähennyskelpoinen alv ei saa missään muodossa olla tukikelpoinen meno edes silloin, kun lopullinen edunsaaja tai yksittäinen tuen loppukäyttäjä ei sitä tosiasiallisesti vähennä. Lopullisen edunsaajan tai yksittäisen tuen loppukäyttäjän asemaa julkishallinnossa tai yksityisellä sektorilla ei oteta huomioon arvioitaessa tämän säännön mukaista alv:n tukikelpoisuutta.

2. Alv, jota lopullinen edunsaaja tai tuen yksittäinen tuen loppukäyttäjä ei pysty vähentämään kansallisten erityissääntöjen mukaisesti, on tukikelpoinen meno vain, jos mainitut säännöt ovat täysin neuvoston kuudennen arvonlisäverodirektiivin 77/388/ETY ([1]) mukaisia.

3. Jos lopullinen edunsaaja tai yksittäinen tuen loppukäyttäjä on neuvoston kuudennen arvonlisäverodirektiivin 77/388/ETY XIV osastossa säädetyn vakiokantajärjestelmän alainen, maksettu alv katsotaan 1 kohdan mukaisesti vähennyskelpoiseksi.

4. Yhteisön rahoitusosuus ei voi ylittää tukikelpoisia kokonaismenoja ALV pois luettuna, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yleisasetuksen 29 artiklan 6 kohdan säännösten soveltamista.

5. Muut verot ja maksut, (erityisesti välittömät verot ja palkkojen sosiaalikulut), jotka johtuvat rakennerahastojen yhteisrahoituksesta, eivät ole tukikelpoisia menoja, paitsi jos lopullinen edunsaaja tai yksittäinen tuen loppukäyttäjä on ne todella ja lopullisesti maksanut.

Sääntö 8: Riskipääoma- ja lainarahastot

1. PÄÄSÄÄNTÖ

Rakennerahastot voivat osallistua riskipääoma- ja/tai lainarahastojen tai riskipääomaosakkuusrahastojen (jäljempänä 'rahastojen') pääoman rahoitukseen 2 kohdassa vahvistetuin edellytyksin. 'Riskipääoma- ja lainarahastoilla' tarkoitetaan tässä säännössä investointijärjestelyjä oman pääoman tai muussa muodossa olevan riskipääoman, lainat mukaan luettuina, saamiseksi komission suosituksessa 96/280/EY ([2]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 6 päivänä toukokuuta 2003 annetulla komission suosituksella, määriteltyjen pienten ja keskisuurten yritysten käyttöön. 'Riskipääomaosakkuusrahastoilla' tarkoitetaan rahastoja, jotka sijoittavat useaan eri riskipääoma- tai lainarahastokohteeseen. Rakennerahastojen

([1]) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.
([2]) EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4.

▼M2

rahoitusosuuteen voi liittyä yhteisiä investointeja tai takuita muista yhteisön rahoitusvälineistä.

2. EDELLYTYKSET

2.1 Rahaston rahoittajien on esitettävä harkittu toimintasuunnitelma, josta ilmenevät mm. kohdemarkkinat, arviointiperusteet, rahoitusehdot, rahaston toimintabudjetti, omistajat ja muut rahoittajat, johdon osaaminen, pätevyys ja riippumattomuus, rahaston säännöt, rakennerahastojen rahoitusosuuden käyttötarkoitus perusteluineen, tapaukset, joissa sijoituksesta luopuminen tulee kyseeseen, ja rahaston lakkauttamista koskevat säännöt mukaan luettuna rakennerahastojen rahoitusosuudeksi katsottavien varojen uudelleenkäyttö. Hallintoviranomaisen on arvioitava toimintasuunnitelma huolellisesti ja seurattava sen toteuttamista tai vastattava muiden suoritettavaksi uskomastaan arvioinnista ja sen toteuttamisen seurannasta.

2.2 Rahaston on oltava itsenäinen oikeudellinen yksikkö, jota koskevat osakkaiden keskinäiset sopimukset, tai erillinen rahoitusyksikkö olemassa olevassa rahoituslaitoksessa. Jälkimmäisessä tapauksessa rahastolla on oltava oma toteuttamissopimuksensa, jossa määrätään erityisesti sen erillisestä kirjanpidosta, jotta rahastoon sijoitetut uudet varat (rakennerahastojen rahoitusosuus mukaan luettuna) voidaan pitää erillään laitoksen alkuperäisistä varoista. Kaikkien rahaston osakkaiden on maksettava rahoitusosuutensa käteisellä.

2.3 Komissio ei voi olla rahaston osakas.

2.4 Rakennerahastojen rahoitusosuuteen sovelletaan yleisasetuksen 29 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjä enimmäismääriä.

2.5 Rahastot voivat sijoittaa pk-yrityksiin vain niiden perustamis-, käynnistämis- (siemenpääoma mukaan luettuna) tai laajentamisvaiheessa ja vain rahaston johdon taloudellisesti kannattaviksi arvioimiin toimiin. Arviossa on otettava huomioon kaikki kyseisten yritysten tulolähteet. Rahastot eivät saa sijoittaa vaikeuksissa oleviin yrityksiin, sellaisina kuin ne määritellään yhteisön suuntaviivoissa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi ([1]).

2.6 Riskipääoma- ja lainamarkkinoiden kilpailun vääristyminen on estettävä mahdollisimman hyvin. Erityisesti pääomasijoitusten ja lainojen tuotot (hallintokulujen osuus pois luettuna) voidaan osoittaa ensisijaisesti yksityisen sektorin osakkaille näiden keskinäisessä sopimuksessa sovittuun korvaukseen saakka ja sen jälkeen jakaa omistusosuuksien mukaisessa suhteessa kaikkien osakkaiden ja rakennerahastojen kesken. Rakennerahastojen rahoitusosuudelle määritellyt tuotot on käytettävä uudelleen saman tukikelpoisen alueen pk-yritysten kehittämistoimintaan.

2.7 Hallintokulut eivät saa ylittää tuen keston aikana viittä prosenttia keskimääräisestä vuosittain maksetusta pääomasta, ellei tarjouskilpailun jälkeen päädytä korkeampaan osuuteen.

2.8 Toimen päättyessä rahaston (lopullisen edunsaajan) tukikelpoiseksi menoksi katsotaan rahastosta pk-yrityksiin sijoitettu tai niille lainattu pääoma hallintokulut mukaan luettuina.

2.9 Rakennerahastojen ja muiden julkishallinnon lähteiden tukemiin rahastoihin samoin kuin sijoituksiin, joita nämä rahastot ovat tehneet yksittäisiin pk-yrityksiin, sovelletaan valtiontukea koskevia sääntöjä.

3. SUOSITUKSET

3.1 Komissio suosittelee, että 3.2—3.6 kohdassa esitettyjä valiokäytäntöjä noudatettaisiin rakennerahastojen rahoitusosuuksien osalta. Komissio pitää näiden suositusten noudattamista myönteisenä seikkana arvioidessaan rahastojen yhteensopivuutta valtiontukisääntöjen kanssa. Suositukset eivät ole sitovia menojen tukikelpoisuuden osalta.

3.2 Yksityisen sektorin rahoitusosuuden on oltava huomattava, yli 30 prosenttia.

3.3 Rahastojen on oltava kyllin suuria ja niiden on katettava riittävän laaja kohderyhmä, jotta toimet ovat taloudellisesti kannattavia; sijoitusten aikataulun on oltava yhteensopiva rakennerahastojen rahoitusosuuden keston kanssa ja sijoitusten on kohdistuttava sektoreille, joilla on markkinahäiriöitä.

([1]) EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.

▼M2

3.4 Osakkaat ja rakennerahastot maksavat pääoman samaan tahtiin ja suhteessa merkittyihin osakkuuksiin.

3.5 Rahastojen johtoon on valittava riippumattomia ammattilaisia, joilla on riittävä kokemus riskipääoman hallinnoinnista ja uskottavuus liikeelämästä. Johtoryhmät on valittava kilpailulla sovittua palkkiotasoa noudattaen.

3.6 Rahastot eivät yleensä saa hankkia enemmistöosakkuuksia yrityksistä, ja niiden tavoitteena on oltava sijoitusten realisointi ennen rahaston toiminnan lakkauttamista.

Sääntö 9: Takuurahastot

1. PÄÄSÄÄNTÖ

Rakennerahastot voivat osallistua takuurahastojen pääoman rahoitukseen 2 kohdassa vahvistetuin edellytyksin. 'Takuurahastoilla' tarkoitetaan rahoitusvälineitä, joista myönnetään takuita säännössä 8 tarkoitetuille riskipääoma- ja lainarahastoille sekä muille pk-yritysten riskipääomajärjestelyille (lainat mukaan luettuina) suosituksessa 96/280/EY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 6 päivänä toukokuuta 2003 annetulla komission suosituksella, määriteltyihin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehdyistä sijoituksista aiheutuvien tappioiden varalta. Rahastot voivat olla julkishallinnon tukemia keskinäisiä rahastoja, joiden osuuksia pk-yritykset merkitsevät, liiketoimintaperiaatteella toimivia rahastoja, joilla on osakkaita yksityiseltä sektorilta, tai yksinomaan julkishallinnon rahoittamia rahastoja. Rakennerahastojen rahoitusosuuteen voi liittyä osatakuita muista yhteisön rahoitusvälineistä.

2. EDELLYTYKSET

2.1 Rahaston rahoittajien on esitettävä harkittu toimintasuunnitelma, joka vastaa soveltuvin osin riskipääomarahastolta vaadittavaa suunnitelmaa (sääntö 8), sekä tavoiteltu takaussalkku. Hallintoviranomaisen on arvioitava toimintasuunnitelma huolellisesti ja seurattava sen toteuttamista tai vastattava muiden suoritettavaksi uskomastaan arvioinnista ja sen toteuttamisen seurannasta.

2.2 Rahaston on oltava itsenäinen oikeudellinen yksikkö, jota koskevat osakkaiden keskinäiset sopimukset, tai erillinen rahoitusyksikkö olemassa olevassa rahoituslaitoksessa. Jälkimmäisessä tapauksessa rahastolla on oltava oma toteuttamissopimuksensa, jossa määrätään erityisesti sen erillisestä kirjanpidosta, jotta rahastoon sijoitetut uudet varat (rakennerahastojen rahoitusosuus mukaan luettuna) voidaan pitää erillään laitoksen alkuperäisistä varoista.

2.3 Komissio ei voi olla rahaston osakas.

2.4 Rahastot voivat sijoittaa vain taloudellisesti kannattaviksi arvioituihin toimiin. Rahastot eivät saa antaa takuita vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään yhteisön suuntaviivoissa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi.

2.5 Takuiden vapautumisen jälkeen jäljelle jääneet rakennerahastojen rahoitusosuudet on käytettävä uudelleen saman tukikelpoisen alueen pk-yritysten kehittämistoimintaan.

2.6 Hallintokulut eivät saa ylittää tuen keston aikana kahta prosenttia keskimääräisestä vuosittain maksetusta pääomasta, omasta, ellei tarjouskilpailun jälkeen päädytä korkeampaan osuuteen.

2.7 Toimen päättyessä rahaston (lopullisen edunsaajan) tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan se rahaston maksetun pääoman osa, joka riippumattoman tilintarkastuksen mukaan tarvitaan rahaston antamien takuiden kattamiseen, hallintokulut mukaan luettuina.

2.8 Rakennerahastojen ja muiden julkishallinnon lähteiden tukemiin takuurahastoihin samoin kuin takuisiin, joita nämä rahastot ovat myöntäneet yksittäisille pk-yrityksille, sovelletaan valtiontukea koskevia sääntöjä.

Sääntö 10: Leasingtoiminta

1. PÄÄSÄÄNTÖ

Leasingtoiminnasta aiheutuneet menot ovat tukikelpoisia rakennerahastoista 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetuin edellytyksin.

▼M2

2. TUKI VUOKRANANTAJALLE

2.1 Vuokranantaja saa suoraan yhteisön rahoitusta, jota käytetään vuokraajan tekemän leasingsopimuksen maksuerien pienentämiseen.

2.2 Yhteisön tukemiin leasingsopimuksiin on sisällyttävä osto-oikeus tai sopimuksen vähimmäiskeston on oltava sopimuksen kohteen elinkaaren pituinen.

2.3 Jos leasingsopimus päättyy ennenaikaisesti ja ilman toimivaltaisten viranomaisten ennakkohyväksyntää, vuokranantajan on palautettava kyseisen jäsenvaltion viranomaisille (kyseisen rakennerahaston osalta) se osa yhteisön tuesta, joka vastaa sopimuskauden jäljellä olevaa osaa.

2.4 Vuokranantajan ostama käyttöomaisuus, josta on tositteena maksukuitti tai todistusarvoltaan vastaava kirjanpitoasiakirja, muodostaa tukikelpoisen menon. Tukikelpoinen määrä ei saa ylittää vuokratun käyttöomaisuuden markkina-arvoa.

2.5 Muut kuin 2.4 kohdassa tarkoitetut leasingsopimukseen liittyvät menot (kuten verot, vuokranantajan kate, korkojen jälleenrahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut) eivät ole tukikelpoisia.

2.6 Vuokranantajalle maksettu yhteisön tuki on käytettävä kokonaisuudessaan vuokraajan hyväksi niin, että kaikkia vuokria alennetaan sopimusaikana yhtenäisesti.

2.7 Vuokranantajan on osoitettava, että yhteisön tuki koituu kokonaisuudessaan vuokraajan hyväksi, esittämällä laskelma vuokrista tai antamalla vastaava vakuutus.

2.8 Edellä 2.5 kohdassa tarkoitetut kulut, leasingsopimuksesta koituva verotushyöty ja muut sopimusehdot ovat samat, joita sovellettaisiin yhteisön tuen puuttuessakin.

3. TUKI VUOKRAAJALLE

3.1 Vuokraaja saa suoraan yhteisön rahoitusta.

3.2 Vuokraajan vuokranantajalle maksamat vuokrat, joista on tositteena maksukuitit tai todistusarvoltaan vastaava kirjanpitoasiakirja, muodostavat tukikelpoisen menon.

3.3 Jos leasingsopimukseen sisältyy osto-oikeus tai sopimuksen vähimmäiskesto on sopimuksen kohteen elinkaaren pituinen, tukikelpoinen määrä ei saa ylittää vuokratun käyttöomaisuuden markkina-arvoa. Muut leasingsopimukseen liittyvät menot (verot, vuokranantajan kate, korkojen jälleenrahoituskulut, yleiskulut, vakuutusmaksut jne.) eivät ole tukikelpoisia.

3.4 Yhteisön tuki 3.3 kohdassa tarkoitetuille leasingsopimuksille maksetaan vuokraajalle yhdessä tai useammassa erässä maksettujen vuokrien mukaan. Jos sopimuksen kesto ylittää yhteisön tuen maksulle asetetun määräajan, tukikelpoisia ovat vain määräaikaan mennessä erääntyneet vuokraajan maksamat vuokrat.

3.5 Jos leasingsopimukseen ei sisälly osto-oikeutta tai sopimuksen vähimmäiskesto on sopimuksen kohteen elinkaarta lyhyempi, vuokrien tukikelpoisuus määräytyy suhteessa tukikelpoisen toimen kestoaikaan. Vuokraajan on kuitenkin osoitettava leasingsopimus edullisimmaksi tavaksi saada käyttöönsä kyseinen käyttöomaisuus. Jos osoittautuu, että vaihtoehtoisella tavalla (esimerkiksi perinteisellä vuokrasopimuksella) kustannukset olisivat jääneet pienemmiksi, lisäkustannukset vähennetään tukikelpoisista menoista.

3.6 Jäsenvaltiot voivat soveltaa tiukempia kansallisia sääntöjä 3.1—3.5 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten menojen määrittämiseksi.

4. MYYNTI JA TAKAISINVUOKRAUS

Vuokraajan myynti- ja takaisinvuokrausjärjestelyn yhteydessä maksamat vuokrat voivat olla tukikelpoisia 3 kohdassa vahvistetuin edellytyksin. Käyttöomaisuuden hankintakustannukset eivät ole tukikelpoisia.

Sääntö 11: Rakennerahastojen hallinto- ja toteuttamiskulut

1. PÄÄSÄÄNTÖ

Rakennerahastoista rahoitettujen toimien hallinnosta, toteuttamisesta, seurannasta ja valvonnasta jäsenvaltioille aiheutuvat kulut ovat tukikelpoisia

▼M2

ainoastaan 2 kohdassa vahvistetuin edellytyksin ja 2.1 kohdassa mainittujen menolajien osalta.

2. TUKIKELPOISET HALLINTOON, TOTEUTTAMISEEN, SEURANTAAN JA VALVONTAAN LIITTYVÄT MENOLAJIT

2.1 Seuraavat menolajit ovat tukikelpoisia 2.2—2.7 kohdassa vahvistetuin edellytyksin:

— tuen ja toimien valmisteluun, valintaan, arviointiin ja seurantaan liittyvät menot (eivät kuitenkaan hallinnossa, seurannassa ja arvioinnissa käytettävien atk-järjestelmien hankkimisesta ja asentamisesta aiheutuvat menot),

— tukitoimen toteuttamiseen liittyvien seurantakomiteoiden tai alakomiteoiden kokousmenot. Menolajiin voidaan sisällyttää myös näiden komiteoiden käyttämien asiantuntijoiden ja muiden komitean työhön osallistuvien henkilöiden kulut, myös kolmansista maista tulevien osallistujien kulut, jos komitean puheenjohtaja pitää tällaisten osallistujien mukanaoloa keskeisenä tukitoimen tehokkaan toteuttamisen kannalta,

— tilintarkastukseen ja paikalla tehtäviin tarkastuksiin liittyvät menot.

2.2 Palkkamenot, sosiaaliturvamaksut mukaan luettuina, ovat tukikelpoisia ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

a) kun virkamies tai muu toimihenkilö on määrätty suorittamaan 2.1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti todennetulla päätöksellä;

b) kun muu henkilöstö on suorittanut 2.1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä.

Tilapäisen tehtävien suorittamisen on päätyttävä viimeistään tukipäätöksessä määrättynä tukikelpoisuuden päättymispäivänä.

2.3 Rakennerahastojen rahoitusosuus 2.1 kohdassa tarkoitetuista menoista rajoitetaan enimmäismäärään, joka vahvistetaan komission hyväksymälle tukitoimelle ja joka ei saa ylittää 2.4 ja 2.5 kohdassa säädettyjä rajoja.

2.4 Muiden tukitoimien kuin yhteisöaloitteiden, Peace II -erityisohjelman ja innovatiivisten toimien enimmäismäärä on:

— 2,5 prosenttia siitä osasta rakennerahastojen rahoitusosuutta, joka on enintään 100 miljoonaa euroa,

— kaksi prosenttia siitä osasta rakennerahastojen rahoitusosuutta, joka on yli 100 miljoonaa ja enintään 500 miljoonaa euroa,

— yhden prosentin siitä osasta rakennerahastojen rahoitusosuutta, joka on yli 500 miljoonaa ja enintään miljardi euroa,

— 0,5 prosenttia siitä osasta rakennerahastojen rahoitusosuutta, joka ylittää miljardi euroa.

2.5 Yhteisöaloitteiden, innovatiivisten toimien ja Peace II -erityisohjelman enimmäismäärä on viisi prosenttia rakennerahastojen kokonaisrahoitusosuudesta. Kun tukea myöntää useampi kuin yksi jäsenvaltio, enimmäismäärää voidaan komission päätöksellä korottaa korkeampien hallinto- ja toteuttamiskulujen kattamiseksi.

2.6 Edellä 2.4 ja 2.5 kohdassa tarkoitettujen enimmäismäärien laskemista varten rakennerahastojen kokonaisrahoitusosuus on sama kuin komission kutakin tukitoimea varten vahvistama enimmäismäärä.

2.7 Tämän säännön 2.1—2.6 kohdan soveltamisesta sovitaan komission ja jäsenvaltioiden kesken ja sopimus liitetään tukitoimen ehtoihin. Rahoitusosuus vahvistetaan yleisasetuksen 29 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Edellä 2.1 kohdassa tarkoitetut kulut liitetään seurantaa varten tekniseen apuun erillisenä toimenpiteenä tai toimenpiteen osana.

3. MUUT TEKNISENÄ APUNA RAHOITETTAVAT MENOT

Toimiin, joita voidaan rahoittaa teknisenä apuna ja joita ei mainita 2 kohdassa (kuten selvitykset, seminaarit, tiedotustoimet, arviointi, hallinnossa, seurannassa ja arvioinnissa käytettävien atk-järjestelmien hankkiminen ja asentaminen), ei sovelleta 2.4—2.6 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä. Näihin toimiin liittyvät virkamiesten tai muiden toimihenkilöiden palkat eivät ole tukikelpoisia.

4. TOIMIEN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT VIRANOMAISTEN MENOT

Seuraavat teknisen avun ulkopuoliset menot ovat tukikelpoisia, jos ne liittyvät toimen toteuttamiseen edellyttäen, että toimen toteuttaminen ei kuulu

▼M2

viranomaisen lakisääteisiin tehtäviin tai tavanomaisiin hallinto-, seuranta- ja valvontatehtäviin:

a) julkishallinnon suorittamista ammatillisista palveluista aiheutuneet toimen toteuttamiseen liittyvät menot. Menot on joko laskutettava (julkiselta tai yksityiseltä) lopulliselta edunsaajalta tai varmennettava vastaavalla tavalla todistusvoimaisilla asiakirjoilla, joista ilmenevät julkishallinnon kyseisestä toimesta maksamat todelliset kulut;

b) lopullisena edunsaajana olevalle julkisviranomaiselle toimen toteuttamisesta, palvelujen tarjoaminen mukaan luettuna, aiheutuneet menot silloin, kun viranomainen toteuttaa toimen itsenäisesti käyttämättä ulkopuolisia asiantuntijoita tai yrityksiä. Kyseisten menojen on oltava tosiasiallisia ja kiinteästi toimeen liittyviä menoja, ja ne on varmennettava asiakirjoin, joista ilmenevät julkishallinnon kyseisestä toimesta maksamat todelliset kulut.

Sääntö 12: Menojen tukikelpoisuus toimen toteuttamispaikan mukaan

1. PÄÄSÄÄNTÖ

Rakennerahastoista rahoitettavat toimet on pääsääntöisesti toteutettava tukikelpoisella alueella.

2. POIKKEUS

2.1 Jos tukikelpoiselle alueelle koituu hyötyä sen ulkopuolella toteutettavasta toimesta, hallintoviranomainen voi hyväksyä tällaisen toimen tukikelpoiseksi edellyttäen, että kaikki 2.2—2.4 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät. Muussa tapauksessa toimi voidaan hyväksyä tukikelpoiseksi 3 kohdan mukaisella menettelyllä. Jos toimia rahoitetaan kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR), on noudatettava 3 kohdan mukaista menettelyä.

2.2 Toimi on toteutettava NUTS III -alueella, joka on samassa jäsenvaltiossa kuin alue, jota rakennerahastotuki koskee, ja rajoittuu siihen.

2.3 Toimeen liittyvien tukikelpoisten menojen enimmäismäärä määritetään suhteessa hyötyyn, jota tuettavan alueen odotetaan toimesta saavan. Enimmäismäärän on perustuttava hallintoviranomaisesta riippumattoman elimen laatiman arvioon. Hyödyt arvioidaan ottamalla huomioon tuen erityistavoitteet ja sen arvioitu vaikutus. Toimen rahoittamista ei voida hyväksyä, jos hyötyvaikutus on alle 50 prosenttia.

2.4 Kunkin tukitoimenpiteen osalta enintään 10 prosenttia sen tukikelpoisista kokonaismenoista voidaan käyttää 2.1 kohdan mukaisesti tukikelpoisiksi hyväksyttyihin toimiin. Kaikkien 2.1 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen toimien yhteenlasketut tukikelpoiset menot eivät saa kuitenkaan olla yli viisi prosenttia tuen tukikelpoisista kokonaismenoista.

2.5 Hallintoviranomaisen 2.1 kohdan mukaisesti hyväksymät toimet on ilmoitettava tukitoimen toteuttamista koskevissa vuosittaisissa täytäntöönpanokertomuksissa ja loppukertomuksessa.

3. MUUT TAPAUKSET

Jos toimi toteutetaan tukikelpoisen alueen ulkopuolella, mutta se ei täytä 2 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä, ja jos toimea rahoitetaan KOR:stä, jäsenvaltion on pyydettävä toimen rahoitukselle komission ennakkohyväksyntä. Pyyntöä käsitellessään komissio ottaa huomioon toteuttamispaikan ja tukikelpoisen alueen läheisyyden, toimesta alueelle odotettavissa olevan hyödyn ja toimen rahoituksen osuuden tukitoimenpiteen menojen ja rakennerahastotuen kokonaismäärästä. Jos tuki koskee syrjäisimpiä alueita, sovelletaan tämän kohdan menettelyä.